

Alsingerstuen

I vinteren 1930/31 bygges der igen på Danebod, selv om højskolen stadig ikke har penge til investering. Denne gang drejer det sig om »Alsingerstuen«, og det er fru Terkelsen privat, der finansierer byggeriet. Erik Olsen har fået til opgave at tegne og opføre et stråtækt bindingsværkshus i ren alsisk stil. De fleste byggematerialer køber fru Terkelsen fra nogle nedrevne bygninger ved Egen præstegård. En af bjælkerne har årstallet 1767. Bjælken over det åbne ildsted er fra Elstrup og bærer årstallet 1719. Selve ildstedet er muret op af munkesten, der er ældre endnu, idet de stammer fra Østerholm Slot i Nørreskoven og Munkegård Slot

ved Asserballe. Murstenene i bindingsværket er lagt i mønstre, der skifter fra felt til felt på samme måde som i den gamle præstegård i Notmark. Eleverne assisterede ved byggearbejdet - nogle af dem fortsatte, da vinterskolen var ophørt, da de ellers skulle gå arbejdsløse. Indboet: møbler og gamle arbejdsredskaber fik fru Terkelsen foræret af egnens folk. Resultatet kender alle gamle Danebodelever.

Om baggrunden for at bygge Alsingerstuen fortæller fru Terkelsen i årsskriftet 1931: »Der er så store Kulturværdier i vor gamle Almuekunst, at man med et Suk må spørge, hvorfor den er forsvunden fra vore Bondehjem i så stor Udstrækning, som sket er. Hvorfor slap vi den så let og lod så meget dårligt og fremmed komme ind i Stedet? - Men mon Tiden nu ikke er inde til, at vi kan tage fat her, så Højskolerne kunde være med til at fremme Forståelsen for disse Værdier. Om der kunde dannes Hjemstavns-Værn rundt omkring! Og tænker vi på vor Boligkultur i Dag - er vi så ikke netop ved at arbejde os frem til noget, der ligger på Linie med de gamle Bondehjem. Den gamle Bondestues Skønhed bestod netop i det, at den ikke var overlæst med en hel Bunke Ting, som bare skulde »pynte« - nej, der var »Funktionalisme« i det, for at bruge det aller-mest moderne Ord - Tingene var til for noget. Og trængte man til Skønhed om sig - og det gjorde man, for sådan har det været, så længe der har levet Mennesker - så udsmykkede man de Ting man havde Brug for i Stuen, selv Arbejdsredskaberne; man faldt ikke på at henfalde til Blomsterstativer og Etagéer. Det skønne og det brugbare faldt sammen - og er det ikke netop den moderne Arkitekturs Løsen både for Hjemmets Ydre og Indre. Det er noget af alt dette, jeg gerne vilde have Alsingerstuen til at fortælle de unge, der kommer her. Vi kan ikke vende tilbage til de gamle Stuer eller til Arbejdet i den Form, de gamle kendte det, og det skal vi heller ikke. Vi må stå i Lære hos det gode gamle, det, som er vort eget, og ud fra det arbejde videre, ikke blot kopiere, men skabe det ny også, som passer for os, fordi det er groet ud af vor egen Jordbund.« Alsingerstuen var planlagt bygget på bakken i det fjerneste hjørne af køkkenhaven. Så kom den nye amtsvej til Sønderborg og skar det hjørne af haven, der var udset til byggeplads. Man fastholdt imidlertid planen, selv om Alsingerstuen på denne måde kom til at ligge isoleret fra det øvrige skolekompleks.

Fra bogen "Danebod Højskole" skrevet af Gunnar Rasmussen 2000

Huset blev taget ned og lagt på lager for at bliver genopført i Holm. År?

Alsingerstuen som den tog sig ud kort tid før nedtagningen.

Interiør fra Alsingerstuen.